

ถ้อยแถลง

ในบริเวณภาคเหนือของประเทศเวียดนาม นับได้ว่าเป็นถิ่นอาศัยของกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาในตระกูลภาษาไท-กะได อาศัยอยู่เป็นจำนวนมากและหลากหลายกลุ่ม และยังคงรักษาภาษาและวัฒนธรรมประเพณีไว้ได้ กลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ เหล่านี้ สามารถจำแนกตัวเองได้ว่าแตกต่างหรือมีความคล้ายคลึงกันอย่างไรกับกลุ่มอื่นที่อยู่ใกล้เคียงกัน การศึกษา เรื่องคนไทในเวียดนามเหนือ จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจสำรวจ รวมทั้งกลุ่มคนไทในจินตอนใต้ อินเดียมม่า ลาว และไทยสยาม เพื่อศึกษาถึงลักษณะร่วมทางวัฒนธรรมและแนวโน้มการเกี่ยวข้องทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของคนไทกลุ่มต่าง ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

รายงานฉบับนี้เป็นการสำรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชาวไ้ (Giay) ไ้ (Tay) และเกาลาน (Cao Lan) ในจังหวัดเลากาย และเอียนไบ คณะผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บข้อมูล ๒ ครั้ง ครั้งแรกระหว่างวันที่ ๑๗ ตุลาคม - ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ และครั้งที่สองระหว่างวันที่ ๓-๑๗ เมษายน ๒๕๔๕ อนึ่ง รายงานฉบับนี้นับเป็นรายงานเล่มที่ ๓ ที่เป็นผลการศึกษาของกลุ่มชาติพันธุ์ไทในเวียดนาม ต่อจากเรื่อง “คนไทเมืองกว่า : ไ้แดงและไทเมืองในประเทศเวียดนาม” และ เรื่อง “คนไ้และลาจี้ในภาคเหนือของเวียดนาม”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ให้ทุนสนับสนุนโครงการวิจัย ซึ่งครอบคลุมทั้งการศึกษาคนไทยในประเทศไทย และกลุ่มคนไทที่อาศัยอยู่นอกประเทศไทย

ขอขอบคุณคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่อนุญาติให้ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บข้อมูลภาคสนาม

ในส่วนท้ายนี้ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของทางราชการประเทศเวียดนาม ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการติดต่อและการเดินทาง โดยเฉพาะ ดร. ฟาม ดึก แดง : ผู้อำนวยการสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา กรุงเทพมหานคร ดร. เหงียน เดียว เทียว รองผู้อำนวยการสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มาตามตริิน เดียว ถิ่น : สำนักเวียดนาม-ไทยประจำสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ดร. เจิน ฮือ เซิน : รองผู้อำนวยการสถาบันวัฒนธรรมจังหวัดเลากาย รองประธานศูนย์กิจการชนชาติส่วนน้อย จังหวัดเอียนไบ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างประเทศ จังหวัดเอียนไบ รวมทั้ง อาจารย์ธาวรัตน์ เจริญสนธิชัย คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา นายศิลปกิจ ดิซันติกุล และนายเอกชัย ปิ่นแก้ว ที่ได้ร่วมเดินทางไปเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย.

สุมิตร ปิติพัฒน์